

از پارالمپیک تا بازی در موزیک ویدئو!

«**سارا عبدالملکی** در گفت‌وگو با «شهروند آنلاین» از زندگی تازه‌اش بعد از معلولیت می‌گوید

[حسین جمشیدی]] از زمستان تلخ ۹۴ حدود پنج‌سال می‌گذرد و حال زندگی سارا شکل کاملاً جدیدی نسبت به آن روزها گرفته. او در هفده سالگی به عضویت تیم ملی راگی در آمد و می‌خواست در همین رشته اهداف بزرگی را که در سر داشت، دنبال کند؛ اما وقتی در یک سانحه تصادف با آسیب دیدگی شدیدی مواجه شد، مسیر زندگی‌اش کاملاً تغییر کرد. سارا عبدالملکی در زمستان سال ۹۴ بر اثر یک حادثه رانندگی، علاوه بر شکستگی های شدید استخوان‌هایش، قطع نخاع شد. در آن دوره نام سارا بر سر زبان‌ها افتاد و پای خیلی از اهالی ورزش را برای کمک به او به بیمارستان باز کرد. اما این تازه اول ماجرابود. دوسال طول کشید تا سارا بتواند خودش را پیدا کند و آسیب‌هایی را که در بدنش بود، با فیزیوتراپی و کاردرمانی تا حدودی از بین ببرد. البته که سارا دیگر نه می‌توانست روی پاهایش راه برود و نه عضو تیم ملی راگی باشد. دوره‌ای حضور در رشته پرتاب نیزه و حالا هم چند سالی است که او عضو تیم ملی پاراقایرانی شده و نفر اول کایاک تک نفره در ایران به حساب می‌آید. سارا که این روزها حضور در پارالمپیک توکیو را نشان گرفته، در بیست و شش سالگی چالش‌های دیگری را هم تجربه می‌کند. بازی او در یک موزیک ویدئو به شهرت سارا افزوده و بازتاب‌های مثبت زیادی برایش به همراه داشته. به همین دلایل دقیایقی با سارا عبدالملکی به‌گفت‌وگو

پرداختیم که در ادامه مشروح صحبت‌های او با «شهروند» را می‌خوانید:

کرونا فعلا ما را متوقف کرده

چند سالی است که در رشته قایقرانی فعالیت می‌کنم و عضو تیم ملی هستم. حدود یک ماه قبل در مسابقات قهرمانی کشور در بخش کایاک تک نفره مقام اول را کسب کردم. منتظریم تا اوضاع کرونا کمی بهتر شود و قدراسیون بتواند اردوهای تیم ملی را برگزار کند. مسابقات آسیایی را پیش رو داریم و اگر ان شاءالله نتایج خوبی بگیریم و رکوردهای ورودی جهانی را کسب کنیم، می‌توانیم در رقابت‌های جهانی که گزینشی المپیک هم هست، شرکت کنیم. متأسفانه کرونا فعلا ما را متوقف کرده و امیدواریم زودتر همه چیز به حالت عادی برگردد.

حضور در پارالمپیک غیر قابل دسترس نیست

کسب سهمیه پارالمپیک آرزویی نیست که خیلی از من دور باشد. سال قبل خیلی خوب پیش رفته بودم و خیلی عالی هر روز رکورد خودم را ارتقا می‌دادم. امسال این روند

می‌توانست ادامه پیدا کند که کرونا همه اردوها و مسابقات را تعطیل کرد. البته فقط این اتفاق در قایقرانی رخ نداده و در همه رشته‌ها وضع همین‌طور است. به‌هرحال با اینکه ما روی آب از هم فاصله داریم، اما بیرون از آب و در خوابگاه کنار هم هستیم و احتمال ابتلا وجود دارد.

با پرتاب نیزه انرژی‌ام تخلیه نمی‌شد

بعد از اینکه مجبور شدم راگی را کنار بگذارم، مدتی در پرتاب نیزه فعالیت کردم. اتفاقاً آنجا هم رکورد هایم خیلی خوب بود، اما این رشته با روحیات من سازگار نبود. باید یک جا می‌نشستم و پرتاب می‌کردم که انرژی من تخلیه نمی‌شد. قایقرانی هم بیشتر به من آرامش می‌دهد و هم هیجان و استرس آن بالاتر است. آن هیجانی که روی آب تجربه می‌کنی را هیچ جانی توانی تجربه‌کنی.

تفاوت زیادی بین من با کسی که راه می‌رود، نیست

الان دیگر مثل گذشته روی بحث درمان پاهایم و اینکه بخواهم دوباره راه بروم، تمرکز ندارم. با اتفاقی که برایم رخ داده، کنار آمدم و طوری با آن برخورد نمی‌کنم که زندگی‌ام را مختل کند. مثل گذشته دیگر به مراکز درمانی نمی‌روم و خودم تمرینات فیزیوتراپی و کاردرمانی را یاد گرفتم و در خانه انجام می‌دهم. دو سال اول بعد از تصادف بیشتر تمرینات فیزیوتراپی و کاردرمانی انجام می‌دادم اما عادت کردم که روی ویلچر بنشینم. در مجموع این تصادف باعث شده‌که من مستقل شوم. الان هم بین خودم با یک آدمی که راه می‌رود، خیلی تفاوتی احساس نمی‌کنم.

از تمام دنیایم گویند تو باید قهرمان شوی

بدون شک زندگی من بعد از آن تصادف سخت‌تر شده است. قبلا کسی مرا نمی‌شناخت و انتظارات از من پایین بود؛ شاید فقط در حد خانواده از من انتظار وجود داشت اما الان نه تنها در ایران بلکه از تمام دنیا هوادارانی دارم که پیگیر من هستند و پیام می‌دهند که منتظریم تو قهرمان بشوی. از کشورهای مختلف دنیا از جمله آمریکا، کانادا، دانمارک و… ایرانی‌هایی هستند که مراد صفحه شخصی‌ام دنبال می‌کنند. من هم سعی می‌کنم همیشه پیام‌های آنان را جواب بدهم.

بازی در موزیک ویدئو به من اعتماد به نفس داد

از چگی دوست داشتم آچارفرانسه باشم و هر کاری که می‌توانم را هم‌زمان با کارهای دیگر انجام دهم. من قراردادی با یک شرکت آرایشی داشتم که آن شرکت اسپانسر پوریا ساوجی، یکی از خوانندگان داخلی، هم بود. قرارداد ما به این سمت رفت که من در آن موزیک ویدئو بازی کنم. واقعا فکرش را نمی‌کردم که بتوانم اما خدا را شکر توانستم و سرپلند شدم. باور کنید بعد از بخش شدن این موزیک ویدئو روحیه‌ام خیلی تغییر کرد و اعتماد به نفس من تقویت شد. کلا به کارهای هنری علاقه دارم و مدتی هم نقاشی کردم؛ کاری که اصلا فکر نمی‌کردم از پس آن بر بیایم. از خودارضی نیستم ولی خدا را شکر در هر حوزه‌ای ورود کردم، موفق شدم.

شاید بازیگر شدم!

از بازی در این موزیک ویدئو باز خورد های خوبی گرفتم. ندیدم کسی حرف‌بدی درباره‌اش بزند و هر کسی که به من رسید، گفت که خیلی خوب بازی کردی. بدم نمی‌آید که باز هم چنین تجربه‌ای داشته باشم. اگر باز هم پیشنهادهای داشته باشم، حتما قبول می‌کنم و شاید هم بتوانم بازیگر خوبی شوم. به‌هر حال تجربه‌نو و تازه‌ای بود؛ با اینکه دوروز خیلی سخت‌رابرای فیلمبرداری سپری کردم اما برایم کاملاً لذت بخش بود. 👍

فرهنگی شهرند

موسیقی همواره بحرانی ایران زیر فشار کرونا دارد نفس‌های آخر را می‌کشد و به عبارات بهتر کرونا عملاً دارد آخرین میخ‌ها را هم بر تابوت موسیقی می‌زند؟

اجرا برای صندلی‌های خالی

هوروش بند قرار است روز چهارشنبه سی‌ام مهر ۱۳۹۹ ساعت ۲۳ و ۵۹ دقیقه در مجموعه آوای خلیج فارس جزیره کیش روی استیج برود. سایت‌های بلیت‌فروشی از قیمت‌های ۱۲۰ هزار تومان تا ۳۰۰ هزار تومانی این کنسرت خبر می‌دهند- که ظاهراً بخش اعظم بلیت‌ها ۲۰۰هزار یا کمتر قیمت خورده‌اند؛ اما حتی با این شرایط هم استقبال چندانی از این کنسرت نشده است.

فردای هوروش بند، یعنی ساعت ۲۳ و ۵۹ دقیقه پنجشنبه یکم آبان ۱۳۹۹ شاهد اجرای زنده رضا بهرام نیز در مجموعه آوای خلیج فارس کیش خواهیم بود. این خواننده که در تیر امسال به بیماری کووید-۱۹ مبتلا شده بود با بلیت‌هایی با قیمت‌های مشابه و البته تماشاگرانی که چندان تفاوتی با هوروش بند ندارند، روی استیج خواهد رفت. دو خواننده-گروه محبوب که در نوع موسیقی که اجرا می‌کنند، سابقه کنسرت‌های به مراتب شلوغ‌تر و پرتماشاگرتری را دارند، اما اکنون در دام کرونا و هراس افتاده و ناچارند مقابل صندلی‌های خالی اجرا کنند.

گرانی و دیگر هیچ؟!

محمد اله‌یاری فومنی، مدیرکل دفتر موسیقی وزارت ارشاد، عقیده دارد دلیل عدم اجرای کنسرت‌های موسیقی تنها و تنها مسائل مربوط به کرونا و گرانی مردم نیست و می‌توان در این مورد به مسائل دیگری نیز اشاره کرد. او می‌گوید: «غیر از کرونا و گرانی‌های موجود در این زمینه می‌توان به یک سری دلایل ریزتر دیگر نیز اشاره کرد؛ از جمله افزایش چشمگیر بلیت اجرای زنده که در ابتدای تابستان به دست یکی از سامانه‌های فروش بلیت به انجام رسید. این یکی از دلایل استقبال نکردن مردم از کنسرت‌ها و به تبع آن برگزار نشدن کنسرت‌های جدید است.»

اله‌یاری فومنی می‌گوید که این افزایش قیمت در حالی صورت گرفت که دفتر موسیقی با مجمع صنفی ناشران موسیقی توافق کرده بود که قیمت بلیت کنسرت در روزهای کرونایی افزایش نداشته باشد.

او نسبت به برگزاری کنسرت در ماه‌های آتی خوش‌بین است و می‌گوید که «مطمئن باشید برگزاری کنسرت‌ها جزو برنامه‌های ما خواهد بود و ما در این زمینه حتماً برای نیمه دوم سال برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام می‌دهیم. منتها در این زمینه رویکرد ما عمدتاً رویکرد فعالیت به کمک‌های نهادهای صنفی چون خانه موسیقی، انجمن صنفی هنرمندان موسیقی و مجمع صنفی ناشران بوده است. در موضوع اجراهای پاپ نیز طبیعی است که ما عمده مراجعه‌مان به مجمع صنفی ناشران موسیقی است.»

حرف آخر

به نظر می‌آید چاره موسیقی در شرایط فعلی کنسرت آنلاین باشد- که در روزهای آقازین همه‌گیری کرونا با شدت و حدت دنبال شد. اما حالا بعد از دو ماه تعطیلی محرم و صفر خبر چندانی از اجراهای جدید شنیده نمی‌شود. این موضوع را در روزهای آینده دنبال خواهیم کرد. 👍

👍

از چپگی دوست داشتم آچارفرانسه باشم و هر کاری که می‌توانم را هم‌زمان با کارهای دیگر انجام دهم. من قراردادی با یک شرکت آرایشی داشتم که آن شرکت اسپانسر پوریا ساوجی، یکی از خوانندگان داخلی، هم بود. قرارداد ما به این سمت رفت که من در آن موزیک ویدئو بازی کنم. واقعا فکرش را نمی‌کردم که بتوانم اما خدا را شکر توانستم و سرپلند شدم. باور کنید بعد از بخش شدن این موزیک ویدئو روحیه‌ام خیلی تغییر کرد و اعتماد به نفس من تقویت شد. کلا به کارهای هنری علاقه دارم و مدتی هم نقاشی کردم؛ کاری که اصلا فکر نمی‌کردم از پس آن بر بیایم. از خودارضی نیستم ولی خدا را شکر در هر حوزه‌ای ورود کردم، موفق شدم.

👍

👍 در شرایطی که خبرهای چندانی درباره کنسرت‌های آنلاین نمی‌شنویم، کنسرت‌های دو خواننده محبوب هم که در روزهای آینده در جزیره کیش برگزار خواهد شد، با استقبال چندانی مواجه نشده و تنها معدودی از بلیت‌هایشان به فروش رسیده است

هوروش بند و رضا بهرام؛ اجرا برای صندلی‌های خالی

کنسرت‌های بی‌مشتری در روزهای بی‌کنسرت!

[پولاد امین] در روزهای اخیر شاهد انتقادات زیادی درباره کنسرت‌های موسیقی ایرانی بوده‌ایم؛ از یک سو عده‌ای به این تاخته‌اند که چرا مثل روزهای اول شیوع کرونا کنسرت‌های آنلاین برگزار نمی‌شود و به عبارت بهتر کنسرت‌های اینترنتی که چند وقتی بسیاری از علاقه‌مندان موسیقی را پای خود می‌نشانند از رمق افتاده‌اند. هم‌زمان با این موضوع، عده‌ای نیز به کنسرت‌هایی که در راهدن ایراد گرفته‌اند که از همان معضلی رنج می‌برند که سینما و تئاتر را نیز با چالش‌های زیادی مواجه کرده است و آن هم چیزی نیست جز بی‌تماشاگر بودن. در واقع بی‌کنسرتی و کنسرت‌های بی‌مشتری مهم‌ترین مسائل رسانه‌ای موسیقی ایران در روزهای اخیر بوده‌اند.

کنسرت بی‌مشتری

این داستان را چند روز پیش یکی از خبرنگاران موسیقی کلید زد که در توییت نوشت: «اولین کنسرت دور جدید کنسرت‌ها روز سی‌ام مهر در جزیره کیش و در فضای باز برگزار می‌شود. کنسرت هوروش بند که در روزهای گذشته با بلیت‌های ۳۴۰ و ۳۰۰هزار تومانی حداکثر قیمت به فروش می‌رسید، امروز با حداکثر قیمت ۳۰۰ و ۲۵۰هزار تومانی تخفیف خورده‌اند. اما تا این لحظه تنها ۵۰ بلیت فروش رفته و این یعنی فاجعه!» البته در دو روز بعد از توییت چند تن دیگر هم بلیت‌های کنسرت